

Fra konservativ side lægger vi vægt på, at ifølge forslaget forstås pludselige arbejdsskader som varige – og her vil jeg gerne sætte streg under varige – muskel-, nerve- og leddskader, som opstår spontant i umiddelbar tilknytning til løftearbejde i akavede stillinger hos personer, som i øvrigt har belastende løftearbejde, når skaden må anses for udelukkende eller i overvejende grad at være forårsaget af løftearbejdet.

Vi håber, at denne definition, de kriterier, der nu er lagt, er mulige at administrere og afgrænse ud fra. Det er naturligvis et af de temaer, som vi vil have yderligere belyst i udvalget.

Det er hensigten, at der med udgangspunkt i erfaringerne med konkrete sager på et senere tidspunkt vil blive udarbejdet en vejledning. Jeg er ganske enig i, at det først kan ske, når der er indhøstet tilstrækkelige erfaringer.

Der har fra flere sider været rejst tvivl om udgifternes størrelse og fordeling mellem de berørte parter. Det er selvsagt vanskeligt på forhånd at vurdere de præcise økonomiske konsekvenser af loven, men jeg mener, at det er nødvendigt under udvalgsarbejdet at få dette spørgsmål nærmere vurderet.

Et af spørgsmålene er, om der i forudsætningerne er taget tilstrækkelig højde for, at pludselige løfteskader især vil kunne vise sig inden for sundheds- og plejesektoren, idet der her er store personalegrupper, som daglig udfører mange løft, herunder også et antal i akavede stillinger.

Vi vil arbejde positivt med i udvalgsarbejdet.

Anne Baastrup (SF):

Lovforslaget er en udmøntning af et langvarigt arbejde, der resulterede i en tyk betænkning om et nyt forebyggende arbejdsskadesystem, et projekt, som vi i SF ser frem til at Socialministeriet får præciseret så meget, at det kan fremsættes som et lovforslag, for meningen med det hele er jo, at dårligt arbejdsmiljø skal komme til at koste. Vi kan ikke være bekendt blot at lade stå til. Det kan jo bedre betale sig her og nu at lade lønmodtagerne blive nedslidt frem for at forhindre det, når man er arbejdsgiver.

Det, vi her har til behandling i dag, er en lillebitte del af denne tykke betænkning, nemlig indførelsen af et nyt arbejdsskadebegreb, som udfylder det hul, som mange – især inden for sundhedssektoren – har opdaget i arbejdsskadeforsikringsloven.

Jeg gav før i min korte bemærkning en beskrivelse af, hvad det her hul handler om. Der er en gruppe mennesker, og det er især menne-

sker inden for sundhedssektoren, som har brug for en bestemmelse af denne karakter.

Vores problem med lovforslaget er imidlertid, at der er stor tvivl blandt disse grupper om, hvorvidt de overhovedet vil blive hjulpet, fordi der i lovforslaget er et krav om, at der skal foreligge et belastende løftearbejde.

Hvad belastende løftearbejde er, er ikke beskrevet i lovforslaget, og det giver problemer, fordi der i Erhvervs sygdomsudvalget allerede er et projekt, der består i at anerkende lænderyg-lidelser på grund af langvarigt tungt løftearbejde. Og det beskrives som løft fra 3½ ton og opad, og det skal være meget, meget tunge løft og under meget, meget besværlige forhold, og man skal løfte i et tidsrum fra 6 år til over 10 år for at kunne blive anerkendt.

Når man så lægger det her lovforslags nye arbejdsskadebegreb ind i Erhvervs sygdomsudvalgets fremtidige arbejdsopgaver, kan der meget nemt ske en sammenblanding. Erhvervs sygdomsudvalget er blot mennesker, og de sidder så med en gruppe af de her meget tunge sager, som jeg beskrev, og så en ny gruppe, hvor de så skal definere, hvad belastende løftearbejde i øvrigt er.

Vi skal derfor bruge en del tid i udvalget på at få adskilt de to elementer, for ellers kan vi risikere, at en af de fremtrædende ansatte i Dansk Arbejdsgiverforening får ret. Han mener, at socialministerens bud på, hvad det her lovforslag kommer til at koste, er skudt langt over målet. Det er hans klare opfattelse, at det er ganske, ganske få, der i løbet af et år vil blive anerkendt efter denne nye bestemmelse. Og i og med at Dansk Arbejdsgiverforening har sæde i Erhvervs sygdomsudvalget, vil Dansk Arbejdsgiverforening jo have fat i den lange ende, medmindre vi får fjernet kravet om belastende løftearbejde som en forudsætning for anerkendelse eller vi får fjernet risikoen for sammenblanding af de to typer af arbejdsskader: lænderyg-lidelser på grund af langvarigt tungt løftearbejde og en pludseligt opstået skade på grund af et løft.

Der er nemlig andre mennesker, der også har belastende fysisk arbejde. Jeg tænker her på portørerne. De løfter ikke så meget, men de skubber og trækker frygtelig mange senge, og det er ret tungt. Jeg tænker på køkkenassistenter, der vælter af sted med kæmpestore kurve med porcelæn i. Der er mange mennesker, der har skub og træk, uden at de har belastende løftearbejde. Der er mennesker, der sidder på truck i efter lægernes opfattelse alt for lang tid. Det er